

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Bogdan Wysocki (spr)

Sędziowie: SA Małgorzata Mazurkiewicz - Talaga

SA Roman Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. P., D. P.**

przeciwko **Miasto P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 19 czerwca 2013 r., sygn. akt: XII C 2238/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Małgorzata Mazurkiewicz – Talaga Bogdan Wysocki Roman Stachowiak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy przyznał biegłemu M. S. wynagrodzenie za sporządzoną w sprawie opinię z dnia 21 maja 2013 r. w wysokości 2.363,96 zł. W uzasadnieniu orzeczenia wskazał, że biegły sporządził opinię zgodnie z tezą dowodową określoną postanowieniem Sądu. Do opinii załączył rachunek, który nie budzi wątpliwości Sądu ani co do przyznanej stawki godzinowej, ani liczby godzin przeznaczonych na wydanie opinii. Przyjęta stawka godzinowa nie przekracza maksymalnej stawki wyznaczonej przez § 2 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz.U. Nr 46, poz. 254 ze zm.).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyli powodowie, zaskarżyli je w całości i wnieśli o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku biegłego o przyznanie wynagrodzenia za sporządzenie opinii oraz o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Co prawda Sąd I instancji, przy ustalaniu wynagrodzenia biegłemu M. S. za sporządzoną opinię z dnia 21 maja 2013 r. zastosował błędnie przepisy wykonawcze tj. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w

sprawie kosztów przeprowadzania dowodu z opinii biegłego w postępowaniu sądowym (Dz.U. z 1975 r. Nr 46, poz. 254 ze zm.) albowiem w dniu 6 maja 2013 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłego, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. 2013 r. poz. 518), które w świetle art. 89 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2010, Nr 90, poz. 594 ze zm. – dalej „u.k.s.c.”) ma zastosowanie w niniejszej sprawie. Jednakże błędne zastosowanie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. nie miało wpływu na prawidłowość zaskarżonego postanowienia. Przyjęta przez biegłego stawka godzinowa - 30.03 zł nie przekracza maksymalnej stawki wyznaczonej przez § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłego ... (tj 1,81 % kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe ustalonej w ustawie budżetowej na rok 2013 r. - art. 13 ust 2 na 1.766,46 zł (Dz.U. 2013, poz. 169) co stanowi 31,97 zł).

Zarzuty podniesione przez żalących sprowadzają się w istocie wyłącznie do podważenia prawidłowości wykonanej opinii. Powodowie wskazywali, że opinia wykonana jest w sposób rażąco niestaranny, z naruszeniem podstawowych standardów zawodowych rzeczoznawców majątkowych, a przede wszystkim zawiera nieprawdziwe założenia co do istnienia określonego stanu faktycznego. Jednakże w obecnie obowiązującym stanie prawnym zgodnie z brzmieniem art. 89 ust. 2 u.k.s.c. wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonane prace ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydanej opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych do wydania opinii na podstawie złożonego rachunku. Zatem nie uzależnia się możliwości przyznania biegłemu wynagrodzenia od uznania sporządzonej przez niego opinii za prawidłową. Przyznanie biegłemu wynagrodzenia uzależnione jest od skorzystania z jego usług (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1973 r., II CZ 64/73, Lex, nr 7260.). Jeżeli zakres opinii biegłego mieści się w granicach oznaczonych w zleceniu sądu, ocena przydatności opinii dla rozstrzygnięcia sprawy nie jest doniosła dla ustalenia wynagrodzenia biegłego. Z przedłożonej przez biegłego opinii wynika, że jej zakres mieści się w granicach oznaczonych w zleceniu sądu tj. biegły ustalił, czy na skutek wejścia w życie planu zagospodarowania przestrzennego z dnia 12 lipca 2011 r. spadła wartość nieruchomości powodów tj. działki nr (...) położonej w P. przy ul. (...) i działki nr (...) położonej w P. przy ul. (...). Natomiast żalący nie zgłosił żadnych zastrzeżeń ani co do nakładu pracy i czasu pracy biegłego, ani też, co do zastosowanej stawki wynagrodzenia, co czyni ich zażalenie nieuzasadnionym.

Mając to na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art.385 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Małgorzata Mazurkiewicz – Talaga Bogdan Wysocki Roman Stachowiak